

Fővárosi Ítéletábra mint másodfokú bíróság  
6.Bf.238/2014/47. szám

A Fővárosi Ítéletábra mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. február 10. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt **I.r.** vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2014. április 30. napján kihirdetett 14.B.935/2013/38. számú ítéletét megváltoztatja.

**I.r.** vádlott I/2. tényállási pontban értékelt vagyon elleni bűncselekményét folytatólagosan elkövetett csalás büntettének (1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont és (6) bekezdés b) pont) minősíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.** vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 5.440 (ötezer-négyszáznegyven) forint bűnügyi költség megfizetésére **I.r.** vádlottat kötelezi.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék a 2014. április 30-án kihirdetett 14.B.935/2013/38. számú ítéletével **I.r.** vádlottat az 1978. évi IV. törvény 256. § (1) bekezdésébe ütköző befolyással üzérkedés büntette, az 1978. évi IV. törvény 318. § (1)-(2) bekezdés c./ pontjába ütköző (6) bekezdés b./ pontja szerint minősülő csalás büntette, 2 rb. az 1978. évi IV. törvény 276. §-ába ütköző magánokirat-hamisítás vétsége, és az 1978. évi IV. törvény 318. § (1)-(2) bekezdés c./ pontjába ütköző (5) bekezdés b./ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás büntette miatt 4 év börtönbüntetésre és 4 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Kötelezte sértett 1magánfél részére 6.583.000 forint és ennek törvényes kamatainak, valamint sértett 2magánfél részére 1.547.500 forint és ennek törvényes kamatainak kártérítés címén történő megfizetésére. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt okiratról, amelyet a nyomozati iratokhoz rendelt csatolni. Kötelezte 154.770 forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság eljár még **II.r.** vádlottal szemben, aki vonatkozásában az elsőfokú ítélet a kihirdetés napján jogerőre emelkedett.

Az ügyész **I.r.** vádlott terhére, büntetésének súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést.

Az I.r. vádlott és védője elsősorban felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében fellebbeztek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.574/2014/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és megalapozott tényállás alapján törvényesen minősítette a vádlott

cselekményeit. Érvelése szerint a megalapozott mérlegelésen alapuló tényállás megváltoztatására a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalmára figyelemmel a másodfokú eljárásban nincs lehetőség. Fenntartotta a büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott halmazati büntetés a büntetési célok elérésére nem alkalmas. Indítványozta ezért, hogy a másodfokú bíróság I.r. vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés, valamint ehhez igazodóan a közügyektől eltiltás tartamát emelje meg.

A másodfokú nyilvános ülésen az I.r. vádlott védője a fellebbezést továbbra is fenntartva indítványozta védence védekezésének elfogadását, és felmentését az ellene emelt vád alól. Az elsőfokú eljárás során előterjesztett védői perbeszédet fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, ezért védence védekezéséhez kapcsolódóan elsődlegesen felmentésre tett indítványt. Amennyiben a másodfokú bíróság indítványának nem adna helyt, úgy a büntetés enyhítését indítványozta, figyelemmel a vádlott rossz egészségügyi állapotára, valamint arra, hogy beteg gyermekének eltartására köteles, és a büntetőeljárás rajta kívülálló okok miatt húzódott el.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy az ellene folyamatban lévő büntetőügyek egyesítésének hiánya miatt 12 év szabadságvesztést kell kiállnia. Csatlakozva védőjéhez elsődlegesen felmentését, másodlagosan büntetésének enyhítését kérte. Jogi álláspontja szerint a II. tényállási pontban írt cselekménye során nem követett el bűncselekményt, mivel ekkor cédként jártak el, nem volt jogtalan károkozási szándékuk, illetve megtévesztő magatartást sem tanúsítottak. Hivatkozása szerint önhibáján kívül hiúsult meg a szerződés teljesítése, illetve nem bizonyítható, hogy cége nem akarta visszafizetni az átvett pénzt.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 349. § (1) bekezdése alapján csak **I.r.** vádlott vonatkozásában bírálta felül, figyelemmel arra, hogy **II.r.** vádlott tekintetében az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette. Az I.r. vádlott részben ismerte el a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, fenntartotta nyomozás során tett vallomását, amit az elsőfokú bíróság a Be. 291. § (1) bekezdése alapján törvényesen olvasott fel. Kihallgatta továbbá a releváns tanúkat, az ügy sértettjeit, a bizonyítás részévé tette az okirati bizonyítékokat.

Az elsőfokú bíróság az általa megvizsgált bizonyítékokat értékelési jogkörébe vonta, és a logika szabályainak megfelelően mérlegelési jogkörében állapította meg ítéletének tényállását. Indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változásra figyelemmel azzal egészíti ki a tényállást, hogy **I.r.** vádlottat a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. november 21. napján kelt Kb.I.122/2011/24. számú, valamint a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 2015. február 11-én kelt 6.Kbf.21/2014/26. számú ítéletével 3 rb. a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző (4) bekezdés b./ pontja szerint minősülő nagyobb kárt okozó üzletszerűen, részben folytatólagosan elkövetett csalás büntette, 2 rb. a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző (3) bekezdés b./ pontja szerint minősülő folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett csalás büntette miatt - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az elsőfokú ítélet 4. oldal utolsó bekezdésében írt dátumot 2010. április 22-re helyesbíti, mivel elírás történt.

Az előzőekben írt kiegészítéssel és pontosítással az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítélőtábla így fogadta el felülbírálata alapjául.

A másodfokú bíróság az I.r. vádlott felmentése érdekében előterjesztett fellebbezést nem találta alaposnak.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, tényből további tényre helyesen következtetett, és nem tévedett, amikor az általa megállapított tényállás alapján a vádlott bűnösségére vont le következtetést. Az I.r. vádlott és védője új bizonyítékra, vagy tényre a másodfokú eljárásban nem hivatkozott, ezért a megalapozott ítélet tényállásának megváltoztatására a Be. 351. § (1) és a Be. 352. § (3) bekezdésében írt felülmérlegelés tilalmára figyelemmel nincs lehetőség. Ezért a vádlott és védőjének ellentétes tényállás megállapítása alapján történő felmentésre irányuló fellebbezései eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság helyesen minősítette az I.r. vádlott korrupciós, a II. tényállásban írt vagyon elleni, illetve közbizalom elleni bűncselekményeit és nem tévedett, amikor azokat a Btk. 2. §-ra figyelemmel az elkövetésekor hatályos, 1978. évi IV. törvény alapján bírálta el. Az elbíráláskor hatályos új büntető törvénykönyv ugyanis nem teszi lehetővé a vádlott cselekményeinek kedvezőbb elbírálását. A terhére rótt bűncselekmények büntetési tételei azonosak és mivel a vádlott visszaeső, ezért feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontja is egyező szabályozást tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság helyesen minősítette I.r. vádlott I/1. tényállásban írt cselekményét az 1978. évi IV. törvény 256. § (1) bekezdésébe ütköző befolyással üzérkedés büntettének, mivel adóhatósági kapcsolataira hivatkozva azt ígérte a sértettnek, hogy közbenjárásával az adóhatóságnál eléri, hogy a bírságot mérsékeljék, és az üzletet ne zárják be. Ezzel maradéktalanul megvalósította a befolyással üzérkedés büntettének törvényi tényállási elemeit.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint I.r.vádlott II. tényállási pontban írt magatartásával elkövette a csalás büntettét, mivel úgy kötött megállapodást a sértettekkel, és vett át tőlük 1.697.500 forintot, hogy nem állt szándékában már a megállapodás időpontjában sem a szerződés teljesítése. Ezzel megvalósította az 1978. évi IV. törvény 318. § (1)-(2) bekezdés c./ pontjába ütköző (5) bekezdés b./ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás büntettét. Nem fogadható el a vádlott azon védekezése, hogy azért nem állapítható meg a csalás a terhére, mivel céggként jártak el. A vádlott a tényállás szerint a cég vezető tisztségviselője volt, aki jogtalan haszonszerzés végett a sértettet megtévesztette, és neki kárt okozott. Az a körülmény, hogy bűnös magatartását egy gazdálkodó szervezet nevében valósította meg, nem mentesíti a büntetőjogi felelősség alól.

A vádlott ugyanebben az időszakban, az ítéletben elbírált cselekményeihez hasonló korrupciós és vagyon elleni bűncselekményeket követett el, amelyek miatt más bíróságok jártak el vele szemben, és állapították meg bűnösségét. Nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott vagyon elleni bűncselekményeit üzletszerűként minősítette, figyelemmel arra, hogy azokat rendszeres haszonszerzésre törekedve követte el.

A másodfokú bíróság egyetértett a vádlott közbizalom elleni bűncselekményének minősítésével, hiszen a két hamis tartalmú magánokiratot felhasznált a I/2. tényállási pontban írtak szerint, mellyel elkövette a 2 rb. 1978. évi IV. törvény 276. §-ába ütköző magánokirat-hamisítás vétségét.

Az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, az I/2 tényállásban leírt történeti tényállás alapján, azonban tévedett, amikor vagyoni elleni cselekményét minősítette. Megállapítható e tényállás alapján, hogy **I.r. vádlott** több alkalommal különböző jogcímek alapján csalt ki pénzt sértett és sértettől, ezért cselekményei folytatólagos egységet képeznek. Ezért számítható egybe az összesen 6.583.000 forint kár okozása.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és I.r. vádlott az I/2. pontban értékelte vagyoni elleni cselekményét az 1978. évi IV. törvény 318. § (1)-(2) bekezdés c./ pontjába ütköző (6) bekezdés b./ pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett csalás bűntettének minősítette.

Az I.r. vádlott büntetésének enyhítése érdekében előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, és a halmazati büntetésre is figyelemmel a 2-12 év között szabhatott volna ki szabadságvesztés büntetést. Az elsőfokú bíróság által kiszabott 4 évi börtönbüntetés az irányadó alsó tételhez áll közelebb, és inkább méltányosnak, mint súlyosnak tekinthető a többszörös halmazatban lévő bűncselekmények miatt. Az eltelt időmúlásra figyelemmel azonban a másodfokú bíróság a büntetés súlyosítását sem tartotta indokoltnak, álláspontja szerint a 4 év börtönbüntetés és 4 év közügyektől eltiltás alkalmas a büntetési célok elérésére.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az I.r. vádlott tekintetében az elsőfokú ítéletet a rendelkező részben írt változtatással egyebekben - helyes indokainál fogva - helyben hagyta, mivel az egyéb rendelkezések törvényesek.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő működésével kapcsolatban 5.440 forint bűnügyi költség merült fel, amelynek megfizetésére a Be. 338. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Ítéltábla az I.r. vádlottat kötelezte.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 372. § (1)-(2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. február 10.

. Ruzsás Róbert s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt s.k.  
előadó bíró

Dr. Mészáros László s.k.  
bíró

A Fővárosi Törvényszék ítélete **I.r.** vádlott tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2016. február 10.

. Ruzsás Róbert s.k.  
a tanács elnöke